



Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns  
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

### Està el feminisme transformant la ficció?

La trama s'cl reflexiona: són els canvis en les sèries de ficció un reflex dels avenços socials vers els rols de gènere?

Pàg. 8

### Sants s'organitza per la vaga feminista

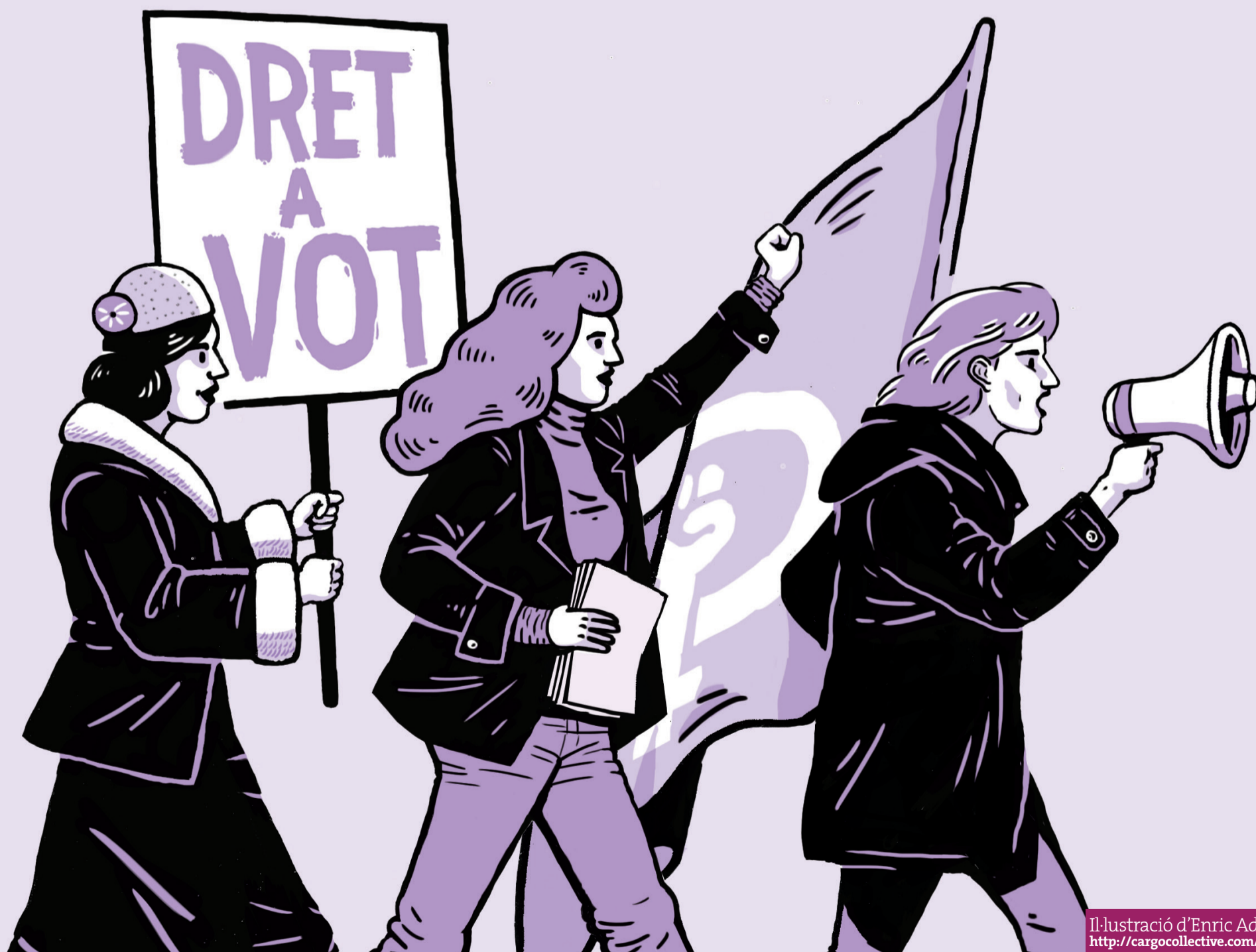
El Comitè de la Vaga Feminista de Sants s'organitza per anar totes juntes el dia 8 de març

Pàg. 12

### Entrevista Menjador Social Canpedró



# PAREM EL MÓN PER CONTINUAR AVANÇANT



Il·lustració d'Enric Adell Mulet  
<http://cargocollective.com/enricadell>



## EDITORIAL ★

## Construïm relat

Unides per una altra forma de fer periodisme i d'entendre i organitzar la vida –també la de la Burxa-, continuem assumint el compromís d'escriure la nostra història des d'aquelles veus a qui no s'ha tingut en compte al discurs hegemònic de la història. Convidem a reviure la memòria dels qui ja ho van fer, inaugurant una secció al racó històric on recuperem articles de Burxes passades.

Revisant els calaixos de la història s'hi llegeix el relat de la Burxa que s'ha anat construint des de l'esclatxa, contra aquest pensament neoliberal i patriarcal que s'imposa com a pensament únic, recollint aquelles vides plenes d'esperança aferrades a lluites per a donar veu a qui no s'escolta perquè s'atreveixen a desobeir, dibuixant juntes alternatives a un discurs inamovible.

Continuarem trencant el silenci i mirant de posar el nostre granet per avançar en aquesta construcció d'un nou imaginari col·lectiu on la consciència crítica cap al model heteropatriarcal continuï omplint les pàgines de la Burxa, on el centre la vida se situï al centre dels nostres barris, convertint en protagonistes les persones que quotidianament treballen per fer-ho possible.



La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim dimarts a les 20h al CSA Can Vies (carrer Jocs Florals, 42). Vine i participa! Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic ([laburxa@gmail.com](mailto:laburxa@gmail.com)), el web ([www.laburxa.org](http://www.laburxa.org)) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.

No ens fem responsables dels articles d'opinió.

Publicació mensual.



Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL.

Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o il·lenciadador.

- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA.

## LES PARETS PARLEN *envia'ns la teva foto a [laburxa@gmail.com](mailto:laburxa@gmail.com)*



## MICRO OBERT *envia'ns el teu escrit a [laburxa@gmail.com](mailto:laburxa@gmail.com)*

### City Plaza

Jamie Anderson

A principis de 2016 vaig canviar el meu llit per un sac de dormir, el pis per una tenda, i vaig deixar enrere els meus amics i la meva feina a Barcelona per embarcar-me en un viatge cap a Tailàndia en bici. Ho havia fet abans: recórrer en bici 20 països europeus, dormir a l'exterior entre mosquits i cuinar al meu fogonet sota la llum de la lluna. Però res d'aquesta magnitud. La meva família pensava que m'havia tornat boig. Jo també ho vaig pensar en algun moment. Tanmateix, l'encant de viatjar a ritme lent i la riquesa de les experiències que només qui ha viatjat en bici coneix, aviat em van animar. Vaig

crear 12 països fins a Grècia, arribant una mica més tard del que havia planejat. Els vents, sorprenentment freds, i la neu del nord del país em van desviar cap al sud per passar l'hivern, cap als aires càlids de Creta.

Aquí va ser on els meus plans es van desmuntar. En una Atenes devastada econòmicament, mentre decidia quan agafaria el vaixell cap a Creta, em vaig retrobar amb dues noies a qui havia conegut a Kosovo. També viatjaven en bicicleta, com jo, i em van parlar d'un projecte anomenat "City Plaza". Sentint que era un centre per a refugiats, i donat el meu interès creixent per la crisi dels refugiats -que abans em semblava tan llunyana- em vaig enrolar com a voluntari. Aviat em vaig trobar a mi mateix rentant els plats a la cuina de l'hotel al costat de gent de Síria, Afganistan, Iraq, Somàlia i altres

nacions. A vegades és estrany on acabes quan viatges sense plans. Després d'un parell de dies ajudant a la cuina comunitària i la cafeteria, vaig descobrir que hi havia una escola i vaig preguntar si necessitaven un professor d'anglès (la meva antiga feina). I, tot plegat, em vaig trobar donant classe a un grup de persones de diferent origen, edat, classe social i nacionalitat. I dues setmanes després hi convisc al mateix edifici. I ha passat un any i encara sóc aquí; menjant, dormint i vivint amb 400 refugiats (150 dels quals són nens i nenes) de 15 nacionalitats diferents. Me n'alegro, de no haver agafat aquell vaixell cap a Creta.

City Plaza és una microcomunitat de refugiats i voluntaris d'arreu del món convivint en un hotel abandonat de set pisos al centre d'Atenes. És un projecte d'habitatge alternatiu per a migrants autogestionat, un pol oposat als camps

de refugiats governamentals, que ofereix dignitat i respecte a aquells que els polítics corruptes han marginat. Dona privacitat a les famílies, llits, menjar sa, atenció mèdica i educació. No té cap tipus d'afiliació amb el govern o cap ONG i depèn únicament de donacions de filantrops particulars. Ningú guanya un cèntim. És una de les coses més increïbles amb les que m'he trobat al llarg de la meva vida.

Tot i que sóc professor, aquí sento que sóc jo el que aprèn cada dia alguna cosa. Estar aquí m'ha ensenyat a imaginar-me un món millor, on la igualtat i la llibertat de moviments són possibles. M'ha ensenyat a desfer-me dels meus falsos judicis i a compartir amb els altres la meva bona sort. Sobretot, m'ha ensenyat a deixar anar el manillar. A deixar-me portar pels vents de la vida. I a acceptar que mai sabràs on acabaràs.



# L'últim judici a La Carboneria

## Acció Llibertària de Sants

Aquest passat 21 de febrer es va celebrar el judici d'en Pol, veí del barri i militant d'Acció Llibertària de Sants, arran de la seva detenció durant la manifestació contra el desallotjament del CSO La Carboneria fa ja 4 anys. Se l'acusava de llençar una ampolla de vidre contra un agent i d'haver-se resistit violentament a la seva detenció. Un procés molt dilatat durant el qual el propi Pol ha afirmat la seva situació d'indefensió, feta patent en el propi judici.

Tot just començar, la jutgessa no va permetre per polèmiques causes burocràtiques el visionat d'unes imatges claus del moment de la seva detenció, al·legant també que aquestes només constataren que «va ser un esdeveniment notori i que aquí només es jutgen fets concrets», argument recurrent utilitzat per fiscalia, jutge i acusació. L'advocat de la defensa va protestar per aquest incident i perquè la jutgessa no cridés a declarar als periodistes que van

fer les fotografies que verificaven que no hi havia restes de vidres d'aquest llançament.

El primer torn va ser pel Pol, que respongué a les preguntes de totes les parts sense problemes. Seguidament van declarar 3 mossos d'esquadra de la BRIMO. El primer d'ells afirmava haver-lo retingut de forma ràpida i sense complicacions. Curiosament l'agent va manifestar (un cop va veure l'acusat a la sala), sense que fos preguntat, que no reconeixia al santsenc com l'autor de tots aquests fets. El segon mosso d'esquadra, el caporal i presumpte lesionat, va contradir al seu anterior company assegurant que en Pol el va colpejar i que va ser una detenció llarga i complicada. El tercer agent no havia vist la detenció. Tots tres es van esforçar en expressar que el clima de la manifestació era hostil perquè es van cremar bancs i arbres, i que havien sigut agredits pels manifestants. Seguidament, el primer testimoni de la defensa que reafirmava la versió de l'acusat. Després la jutgessa



no va permetre l'entrada del segon testimoni de la defensa i va donar pas a la fase final de la causa, fet pel qual es va protestar.

La fiscalia va ser la que va donar el discurs més polític de la sala. Va aprofitar per criminalitzar la manifestació d'aquell dia i glorificar l'actuació dels mossos d'esquadra. Tot plegat arguments contràriament

relacionats amb «els fets concrets que es jutgen» i que ignoren que qui llença la primera ampolla de vidre és qui desnona i gentrifica els barris. Finalment en Pol va expressar el patiment que al llarg d'aquests 4 anys ha suposat per a ell, els seus familiars i el seu entorn, suportar la llosa de poder entrar a presó per delictes que no va cometre. La justícia popular

el 16 de febrer ja va dictar sentència durant la manifestació que va recórrer el barri: absolgué al nostre company i condemnà als especuladors que el volen portar a presó. De la justícia burgesa només esperem que contradigui per un cop la funció per a la qual ha estat dissenyada: que els rics no entrin presó i que els pobres no hi surtin.

## Està el feminisme transformant la ficció?

Núria C. Ramos, Pablo Raya i Mireia S. Albrich, de Trama SCCL



“No ens referim a les víctimes com a innocents. [...] Què passa si mata a una prostituta, a continuació? O una dona que camina a casa borratxa, de nit, amb faldilla curta? Seran d'alguna manera menys innocents, per tant menys dignes? Culpables? Als mitjans els hi encanta dividir les dones en verges i vampirs. Àngels o putes”

Són paraules d'Stella Gibson (Gillian Anderson), protagonista de *The fall*, bisexual, desinhibida, brillant, feminista i empàtica, líder de la investigació sobre un assassí de dones. En aquesta sèrie seguim assistint a la violència brutal contra les dones però, per fi, es representa explícitament com a producte del masclisme sistèmic. Se suma així a altres com *Broadchurch* o *Transparent* que denuncien les violències que pateixen les dones sota el patriarcat. Èxits com *The handmaid's tale* o *Big little lies* presenten dones que trenquen estereotips i fomenten la sororitat. Fixem-nos en Jessica Jones, que per superpoder té la força, tradicionalment

reservada als homes. Està la lluita feminista canviant les històries que ens arriben des de les nostres pantalles?

A *Sense 8* i a *Orange is the new black*, els personatges transsexuals són interpretats per actrius trans, però l'LGTTBI-fòbia segueix present a la ficció nord-americana on un 35% dels personatges lèsbics acaben morint. *Game of thrones* mostra l'empoderament de múltiples personatges femenins, però només el 26% dels episodis passen el test Bechdel. El nombre de directores, guionistes i productores creix i el seu treball es reconeix cada cop més, però les dones segueixen sent minoria en la majoria de departaments. És possible transformar les ficcions televisives quan els homes predominin als llocs de responsabilitat?

Més important que el que es mostra, és la forma com s'expressa: A *Westworld*, en un món hipermasculinitzat, les protagonistes han de resoldre el laberint narratiu per prendre consciència i empoderar-se. El guió, el so, el muntatge, etc. es conjuguen per expressar

aquesta transformació; no és casualitat que Dolores (Evan Rachel Wood) comenci vestida com *Alicia al país de les meravelles* i acabi portant pantalons, camisa i pistola. Sense perspectiva feminista, no hi ha ficció de qualitat. Però sense qualitat, tampoc hi haurà perspectiva feminista a la ficció.

A la indústria audiovisual les desigualtats de gènere segueixen molt presents però la lluita està més viva que mai: les actrius es reivindiquen a les catifes vermelles, els actors de *The Big Bang Theory* s'abaixen el salari en pro de les seves companyes i el #Me too revoluciona Twitter davant els casos d'assetjament sexual a Hollywood. Són aquests canvis una concessió necessària perquè tot continuï igual o demostren que el moviment de base feminista està arribant a les esferes de poder i revolucionant l'imaginari? Caldrà seguir atentes i actives des de la indústria, els mitjans i les xarxes o al sofà, davant de la pantalla. La ficció pot ser el laberint que cal desxifrar per prendre consciència i transformar la realitat.

**Directa**  
periodisme cooperatiu  
per la transformació social

**Subscriu-te**  
al periòdic quinzenal  
per 75 € l'any

[www.directa.cat](http://www.directa.cat)

**KOITTON CLUB**  
ROSSEND ARÚS

**BAR MUSICAL COOPERATIU**

EL TEU BARRI, LA TEVA COLLA

**CASTELLERS de SANTS**  
[www.borinots.cat](http://www.borinots.cat)

pintxo  
lives  
venut  
truita  
barri  
cooperativisme

**KOP DE MÀ**  
C/Riego, 4. Sants

**la Ciutat invisible**  
Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA  
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA  
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ  
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...

[www.laciutatinvisible.coop](http://www.laciutatinvisible.coop)  
C/ RIEGO 35. BAIXOS D8014 (BCN) 93 298 99 47





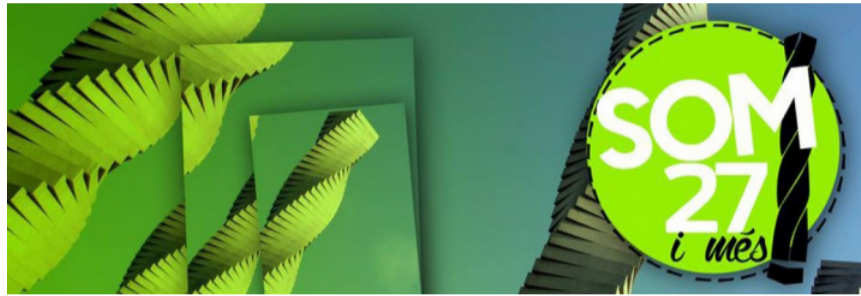
Sants Viu

**Pluja de signatures per remunicipalitzar l'aigua**

Amb l'objectiu d'assolir 15.000 signatures per impulsar la remunicipalització de l'aigua, una quarantena d'entitats del teixit social de la ciutat uneixen esforços sota el paraigües de aigua és vida.

Fa un any, TV3 titulava "la batalla de l'aigua" un trenta minuts dedicat al projecte de remunicipalització de l'aigua a ciutats i pobles metropolitans, centrat en part en la ciutat de Terrassa. A casa nostra, la gestió de l'aigua recau en un 80% ens mans privades, mentre que a Europa aquesta xifra s'inverteix essent de gestió pública en un 80%. Una situació que la plataforma veïnal vol revertir impulsant aquesta recollida de signatures que obligui a l'Ajuntament a impulsar aquesta municipalització, i deixar de tractar l'aigua com una mercaderia amb la que fer benefici a costa de les veïnes. La Iniciativa Ciutadana proposa l'aprovació d'una consulta a Barcelona amb la pregunta: "Vol vostè que la gestió de l'aigua a Barcelona sigui pública i amb participació ciutadana"? I així instar al Ple Municipal de la ciutat a prendre les mesures necessàries per aconseguir la gestió d'un bé natural com com l'aigua de forma pública i amb control popular.

Al barri, el centre social de Sants al carrer Olzinelles 30, l'Aula de l'aigua al carrer Rector Triadó 13, l'Economat de Jocs Florals 157 i les Cotxeres de Sants son punts oficials de recollida.



**27 i més, una veïna pot ser detinguda**

Una veïna del barri, està en perill de ser detinguda pels Mossos els propers dies. El seu delictes, defensar la universitat pública. És una de les encausades al judici dels "Som 27 i més" que des de principis d'any ja acumula varies detencions, per tal de posar a disposició judicial a part de les encausades d'aquest cas.

Unes detencions que formen part de l'estratègia de no acceptació dels ritmes, irregularitats i imposicions d'un procés judicial que pretén empresonar 300 anys a 27 persones per l'ocupació del Rectorat de la UAB l'any 2013.

Les 27 persones imputades en aquesta causa han decidit no acatar les demandes judicials, no recollint els autos enviats i presentant batalla molt abans d'entrar a judici. Forçant la detenció per a la comunicació d'obertura de judici oral.

Aquesta obertura, normalment, es fa mitjançant la rebuda d'una comunicació per carta. Una situació que sovint passa desapercibuda per a la majoria de veïnes de les persones implicades en qualsevol cas. El fet que les imputades de Som 27 i més s'hagin negat a rebre cap citació ha generat que el

jutge tramités ordres de crida i cerca, les quals no foren comunicades a les seves advocades. Amb les detencions de Mossos i la posterior posada a disposició del jutge, obliguen, a trencar aquest silenci de la repressió de bústia postal. Per tal d'esdevenir detenció, concentració a comissaria o jutjat, mobilització veïnal, resposta col·lectiva i acumulació de forces davant un procés judicial que té origen en

En aquells dies, Silvia Carrasco era la Vicerectora de la UAB, i en potestat d'això es va presentar a la comissaria dels mossos d'esquadra per a delatar 10 persones que havien participat a la protesta, entre ells un professor i un treballador de la UAB. Una denuncia que xoca frontalment amb la versió donada per la UAB el 5 de març de 2015 on negava que la UAB hagués denunciat a cap persona en concert.

Silvia Carrasco, a part de ser vicerectora, és militant de Iniciativa per Catalunya els Verds a Sabadell, formació que actualment forma part de Catalunya En Comú i que diu defensar l'educació pública, i solidaritzar-se amb les persones encausades.

les noves tecnologies. Cada any, aquesta fira ha estat envoltada d'algunes polèmiques pel que fa als seus continguts, les guerres del coltan, el paper dels grans empresaris hotelers i la manca de drets de les Kelly, transports públics gratuïts per a congressistes i pujades per les veïnes. La fira del mòbil ha estat un bon moment per a posar de relleu conflictes laborals com les vagues de TMB i el conflicte de les subcontractades de Telefónica han marcat les darreres edicions.

Enguany la polèmica principal -mentre la resta de conflictes ja descrits segueixen sense resoldre's- s'ha centrat en la visita del monarca espanyol, als actes institucionals i protocol·laris de la inauguració. Felip VI que no ha trepitjat Barcelona des del passat 3 d'octubre quan fa el discurs legitimant la violència contra aquelles que van defensar urnes el dia 1 d'octubre i que obria la porta a la repressió judicial contra aquelles persones que el van fer possible. Altre cop els mossos van carregar a les portes del Palau de la música on s'hi feia un dels sopars de gala.

I en el marc de tot aquest context, una ciutat viu al marge d'aquesta realitat i construeix alternatives.

Al nostre barri, el proper 3 de març s'hi durà a terme la tercera edició del SOBTEC, el congrés de sobirania tecnològica i que pretén ser un contrapunt i alternativa a una fira que genera a parts iguals beneficis empresarials i explotació de persones i recursos.

L'edició d'enguany es trasllada a la Lleialtat Santsenca, i durant tot el dia es podrà participar a alguna de les 12 conferències programades.



**III Congrés de Sobirania Tecnològica. El SOBTEC**

Barcelona viu al llarg de l'any un gran nombre de grans esdeveniments, però segurament, la fira del congrés del mòbil és una de les fites rellevants del calendari de congressistes, proselitistes, restauradors, hotelers i també, dels amants del mòbil i



**III Congrés de Sobirania Tecnològica**  
 3 de març de 2018  
 www.sobtec.cat  
 La Lleialtat Santsenca  
 Carrer Olzinelles, 31  
 L1 i L5 Plaça de Sants  
 Barcelona

l'any de mobilitzacions dutes a terme per professorat, administració i estudiantat de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) entre el 2012-2013 on el fet més mediàtic fou la tancada al Rectorat.

La comunitat universitària s'hi va tancar com a protesta, l'abril de 2013, com tants altres cops s'hi va fer lluita des dels anys 80s. En aquest cas era per l'aplicació de les mesures aprovades en el Claustre («parlament» de la UAB) contra el desmantellament de la Universitat Pública, la pujada de taxes i acomiadaments i per la repressió. L'equip de Govern mai va utilitzar cap segon per negociar res.

Segons la UAB, aquella protesta va causar danys per 384.000 euros. Xifra desproporcionada i que a instàncies judicials va ser ampliada a 511.000 euros. Una desproporció denunciada repetides vegades per les imputades ja que la mateixa UAB no pot justificar més de 15.000 euros de factures de Responsabilitat Civil.

Silvia Carrasco i Iniciativa per Catalunya Verds, impulsen la repressió.



## Dues dones pateixen una brutal agressió masclista per part de tres desconeguts

Ruben Molina

**E**ra la nit del divendres 2 de febrer a la matinada, quan la Júlia i la Cèlia tornaven cap a casa després de prendre unes copes per algun dels locals del barri. Tot va quedar interromput quan un cotxe que circulava per la carretera es va aturar al seu costat. Primer en va sortir un home que va començar a assetjar-les i intimidar-les. En no rebre la resposta de submissió que esperaven, un segon home va sortir del seient del copilot i va colpejar brutalment una d'elles, deixant-la a terra i ferida. Dues setmanes més tard el rostre de la Cèlia encara seguia marcat per un blau al nas i a l'ull. Tot seguit van entrar al cotxe i marxaren ràpidament del lloc dels fets. Diversos factors fan pensar a les agredides que no va ser una cosa espontània, sinó més aviat totalment premeditada. L'agressivitat, la rapidesa de l'atac i la fugida amb el maleter aixecat per impedir veure la matrícula, porten a pensar que els agressors portaven la clara intenció d'atacar algú. Els insults masclistes rebuts inclinen a les agredides a definir l'atac de misogin, rebut per la seva condició de dones.

**>> Diversos factors fan pensar a les agredides que no va ser una cosa espontània, sinó més aviat totalment premeditada.**

La Júlia va denunciar l'agressió a través de les xarxes socials i ràpidament va tenir força ressò pels canals del barri i fins i tot alguns mitjans van treure la notícia. Ambdues es queixen del tractament rebut a les notícies, doncs van sortir a mitjans com El Periódico o La Vanguardia sense ni tan sols posar-se en contacte amb elles. Aquests mitjans van contactar amb l'Observatori contra l'Homofòbia (OCH) que va parlar també sense comentar res a elles, que van ser les víctimes de la brutal agressió. Es

produceix a més la situació que l'OCH va denunciar l'atac com un acte d'homofòbia perquè una d'elles és una dona transsexual. Més enllà de la falta de sensibilitat cap a elles per tractar amb els diaris sense comunicar-s'ho, estan dolgudes perquè una entitat com el OCH els negui la identitat de dona tractant el tema com homofòbic. Això denunciaven les dues veïnes de Sants, que reconeixien la feina de l'Observatori, però que en aquest cas trobaven que la seva actuació no havia estat correcta. La crítica també es dirigia cap als mitjans que reproduïen íntegrament la informació transmesa per l'OCH sense contrastar, ni contactar-les.

**>> L'OCH, va denunciar l'atac com un acte d'homofòbia perquè una d'elles era una dona transsexual. Estan dolgudes perquè una entitat com l'Observatori els negui la identitat de dona**

Aquesta agressió és notícia per la seva brutalitat i per produir-se al nostre barri, una zona relativament tranquil·la. Però no és pas un cas aïllat, la sensació d'inseguretat al tornar a casa de nit és una realitat molt present per les dones. La Júlia explica a La Burxa que després de l'agressió aquesta sensació s'ha intensificat. Moltes dones poden explicar males experiències al tornar a casa de nit, caminant o als transports públics. Casos com aquest ens han de servir per visualitzar una realitat que condiona la vida de les dones i és un recordatori constant de com el patriarcat és una amenaça que no podem seguir tolerant.

**>> Casos com aquest ens han de servir per visualitzar una realitat que condiona la vida de les dones**

## L'Andreu, veí de Sants d'origen tortosí, condemnat a un any de presó per participar a la vaga general del 29 de març de 2012

Rubén Molina

La llibertat de participar en piquets informatius estava en joc en aquest judici que es va celebrar el dia 5 d'octubre. L'Andreu ha estat condemnat per ser part del piquet que feia funcions informatives contra la primera reforma laboral del PP. En concret per haver participat en el piquet, al seu pas per l'Hotel Vinci, situat al carrer Consell de Cent núm. 51 de Barcelona. En la sentència, el jutjat penal núm. 13 de Barcelona condemna el vaguista Andreu Curto Baiges, com a responsable d'un delictes de danys i un delictes de coaccions, i l'absol del delictes de desordres públics. Un any de presó i una pena multa de 4 mesos a raó de 7 euros dia, així com al pagament de la responsabilitat civil de 1.268,53€

El grup de suport a aquest jove

denuncia que és una condemna totalment política, doncs cap dels testimonis van declarar ni tan sols insinuar que l'Andreu causes els suposats danys (trencar dos cendrers i llençar dos petards). El jutge afirmar literalment que "resulta irrelevante que el acusado fuera o no la persona que materialmente llevo a cabo el lanzamiento de las bengalas o las macetas". Així doncs, el jutge condemna l'Andreu per la simple participació en el piquet, malgrat haver quedat acreditat que ell no va realitzar cap de les accions concretes objecte del judici. Des del grup a més denuncien altres incidències durant el judici que provoquen una situació d'indefensió.

Aquest grup no accepten la condemna i han anunciat que ja s'ha interposat un recurs a la sentència. També denuncien que aquesta posa en entredit el dret de vaga i que seguiran lluitant en la defensa dels drets socials.

## Manifestació de rebuig a la repressió provocada per l'especulació



Clara Victòria

**A** les 19:30 de la tarda comença a omplir-se la plaça de Sants a la part on hi ha el quiosc. És divendres 16 de Febrer i l'Assemblea de Barri de Sants ha convocat una manifestació contra la repressió i l'especulació. Abans d'iniciar-se es llegeix un manifest per denunciar el cas repressiu del Pol. Un jove que ha viscut tota la vida a Sants i que s'enfronta a un judici on la fiscalia li demana fins a quatre anys de presó. Els fets es remunten a fa quatre anys, quan un important desplegament policial efectuava el desallotjament del Centre Social Okupat La Carboneria. Un edifici que portava cinc anys okupat després de passar molt de temps a l'oblit i abandonat. L'expressió artística que es desprèn de la seva façana, el fan, encara quatre anys més tard, un immoble destacat dels carrers de Sant Antoni. Un cop desallotjat ha estat catalogat com a patrimoni de la ciutat per ser el més antic de la zona.

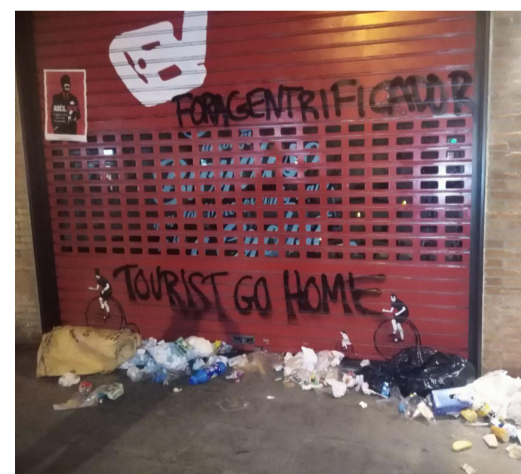
La manifestació estava dirigida contra l'especulació, doncs des dels col·lectius participants a l'ABS s'entén que és la culpable d'aquell desallotjament i també de la greu situació que s'esta vivint al mercat immobiliari local. Una situació que és la culpable de la gran quantitat de desnonaments setmanals i l'expulsió silenciada de veïns amb l'increment dels preus del lloguer.

**La manifestació estava dirigida contra l'especulació, doncs des dels col·lectius participants a l'ABS s'entén que és la culpable d'aquell desallotjament i també de la greu situació que s'esta vivint al mercat immobiliari local**

La manifestació va començar uns vint minuts passada l'hora de convocatòria, quan a la plaça ja s'aplegaven gairebé dos-centes persones. Només emprendre la marxa i trepitjar l'asfalt una important presència de policia antidisturbis dels Mossos d'Esquadra es feia present pel passeig St. Antoni. Però aquest cop la manifestació no faria el recorregut habitual de les mobilitzacions

per carretera de Sants, sinó que recorrerà els carrers de la zona sud de Sants, La Bordeta i Hostafrancs. Al inici les parets i més endavant les vidrieries d'entitats bancaries i immobiliàries servien de mitjà d'expressió per mostrar el rebuig a la especulació. Aquestes entitats eren assenyalades per enriquir-se amb l'endeutament de les famílies, per expulsar a quin no pot pagar els preus que elles ajuden a apujar i per posar per davant el seus beneficis milionaris per davant de la vida dels veïns del barri. També va ser destacat que diversos hostals i allotjaments turístics van patir pintades i se'ls va assenyalar com a exemple claríssim d'expulsió de veïns per instal·lar turistes. Un procés que apujar de forma desmesurada els preus dels lloguers de les zones pròximes. Finalment la marxa va passar breument per carretera de Sants per dirigir-se a una plaça Osca plena de terrasses, on es va fer una lectura, parada prèvia a arribar al final de la manifestació a la Plaça de Sants.

**Durant el recorregut es van assenyalar entitats bancaries, immobiliàries, hotels, hostals i apartaments turístics com a culpables de desnonaments i expulsió de veïnes**



El col·lectiu Fem Front al Turisme a Sants va realitzar un vídeo de la mobilització i el Grup d'Habitatge de Sants també va aprofitar a fer-se visible, ja que rep moltes de les víctimes del salvatge mercat immobiliari. No és la primera vegada que l'especulació i la repressió política van de la mà, però el barri de Sants respon assenyalant a alguns dels culpables.



# Dones de la HISTÒRIA



1748

## Olympe de Gouges

"Si una dona té dret a pujar a la forca, aleshores té dret també a pujar a la tribuna"

Espectora francesa, autora de "Les droits de la femme" (1791). Fou guillotinata per les seves idees polítiques.

1797



1759

## Mary Wollstonecraft

"Jo no desitjo que les dones tinguin poder sobre els homes, sinó sobre elles mateixes"

Espectora britànica, argumenta com les dones no són per naturalesa inferiors a l'home.



1888

## Sojourner Truth

"Si les dones desitgen més drets, perquè no els prenen i deixen de parlar-ne?"

Abolicionista i activista americana, va ser la primera dona que va guanyar un judici contra un home blanc



1869

## Emma Goldman

"Si no puc ballar, la teva revolució no m'interessa"

Activista lituana del moviment sindical d'Estats Units, va entrar a presó per les seves crítiques a la política.



1888

## Clara Campoamor

"La llibertat s'aprèn exercint-la"

Política espanyola, impulsora del sufragi femení a Espanya. Va aconseguir que les dones votessin per primera vegada l'any 1931.



1872

## Aleksandra Kollontai

"Sobre les runes de la vella vida familiar, veurem aviat ressorgir una nova forma de família"

Política russa marxista, va ser la primera dona a ocupar un lloc al govern d'una nació.



1908

## Simone de Beauvoir

"L'opressor no seria tan fort si no tingués còmplices entre els mateixos oprimits"

Pensadora francesa, el seu llibre "El segon sexe" ha esdevingut una obra clàssica del feminisme contemporani.



1895

## Dolores Ibárruri

"És preferible morir dempeus que viure de genolls"

Comunista espanyola, símbol de la resistència i la combativitat de l'Espanya republicana.



1921

## Betty Friedan

"Qui sap el que les dones podran arribar a ser quan s'alliberin d'elles mateixes"

Líder feminista nord-americana, creadora del concepte de "malestar sense nom" a la seva obra "Mística de la feminitat".



1936

## Alejandra Pizarnik

"Una entranyable calor m'abriga quan el món em colpeja, la calor d'altres dones"

Poetessa argentina, a la seva obra manifesta un esperit de rebel·lia que limita amb l'autoaniquilament.



1944

## Angela Davis

"S'ha d'actuar com si fos possible canviar radicalment el món. I has de fer-ho tot el temps"

Política afroamericana, relacionada amb les Panteres Negres, el seu procés d'assassinat va tenir tal repercussió mundial que va quedar absoluta al 1973.



1956

## Judith Butler

"Els rols femenins i masculins no estan fixats biològicament, sinó que són construïts socialment"

Filòsofa nord-americana, ha fet realitzar importants aportacions a la teoria "Queer".



1975

## Caitlin Moran

"Les dones han de ser tan lliures com els homes, sense importar com de boges, tímides, maniàtiques, malvestides, gordes, retardades, vagues o presumides siguin"

Periodista britànica, una de les cares més visibles de la quarta onada feminista.



1969

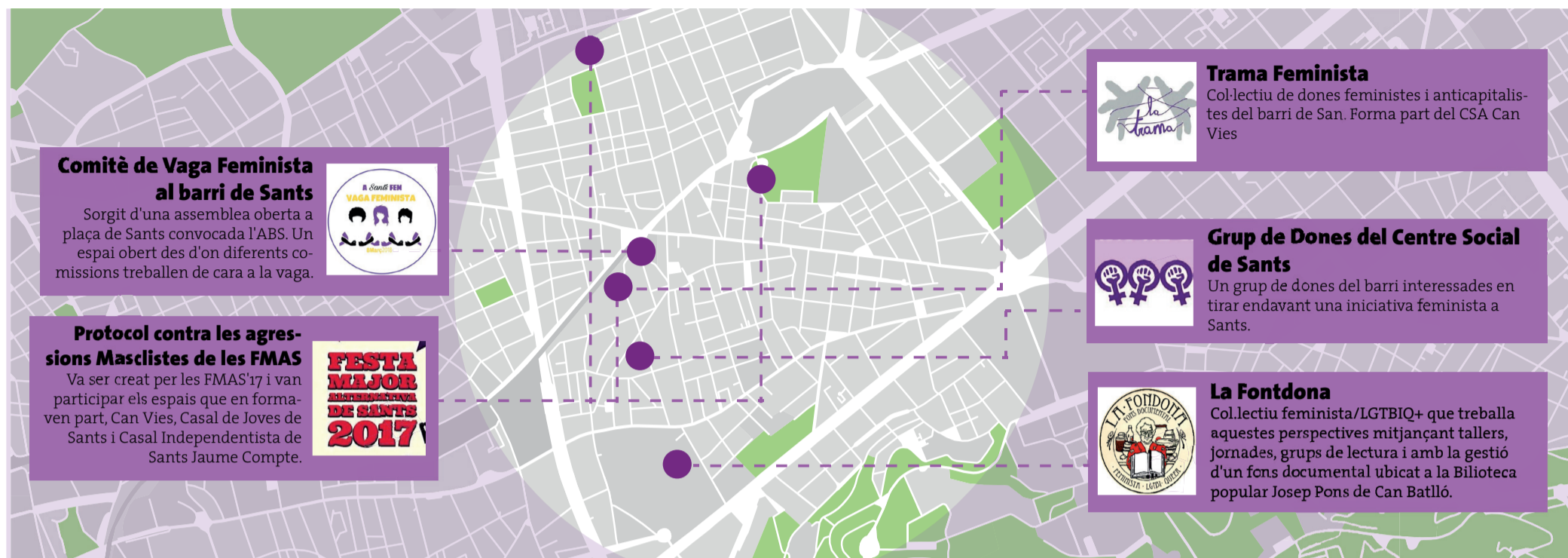
## Virginie Despentes

"Podem anomenar-ho seducció i fer-ne un tema de glamur, però es tracta d'acostumar-se a comportar-se com a algú inferior"

Espectora francesa i ex-prostituta, autora de la censurada pel·lícula "Fóllame" i de la novel·la "Teoría King Kong".



# Els col·lectius feministes del barri



Al barri de Sants podem veure com hi ha molts col·lectius que es defineixen com a feministes, però els que apareixen en aquest mapa son

els que es dediquen exclusivament a aquest tema.

Les necessitats d'aquest tipus de col·lectius ens ajuda per poder

seguir lluitant per a que les dones aconseguixin el paper que es mereixen en la societat actual.

Si vols més informació, la Burxa pot

posar-te en contacte amb aquests col·lectius del barri. Escriu-nos a [laburxa@gmail.com](mailto:laburxa@gmail.com) i fes-nos la teva consulta!

## La lluita contra les agressions

Rubén Molina

Una de les principals lluites del feminisme als carrers és la lluita contra les agressions masclistes. D'ençà un anys enrere aquests col·lectius han estat treballant per crear protocols per evitar i respondre a dites agressions, sobretot en ambients festius. La festa, que hauria de ser un espai on passar-ho bé, gaudir i relacionar-se, acaba essent l'escenari on s'acaben visualitzat les relacions de poder i violència del patriarcat i on la sexualització de la dona arriba a la seva màxima expressió. L'ús d'alcohol i drogues, o que sigui socialment entès com el moment de flirteig, genera el clima que fa que el babosseig i les agressions es facin comunes.

Arran d'aquesta realitat els protocols contra les agressions intenten garantir que els espais de festa siguin espais de seguretat per les dones. Aquest és el cas de la Festa Major Alternativa de Sants, que durant les passades festes implantà per primera vegada un protocol. En la creació d'aquest hi van participar els tres espais de festes de les Alternatives, Casal de Joves, Casal Independentista, Can Vies, a més d'altres col·lectius que també participen de les festes, La Fontdona, Colla Bastonera de Sants, La Trama feminista, el Centre de Documentació dels moviments socials, Arran Sants, Endavant Sants, Diables de Sants i Negres Tempestes. Cal destacar que els Castellars de Sants van estar també participant en l'elaboració d'aquest protocol, però arrel de la contractació del grup Itaca Band i el conflicte generat per això, en van sortir. El cantant d'aquest grup havia estat denunciat per haver comés una agressió masclista i des de diferents col·lectius de suport a les dones agredides reclamaven que no

es contractes aquest grup. Atenent aquesta demanda, els col·lectius que estaven treballant en el protocol van demanar a Castellars que es retirés aquest grup del cartell, rebent una negativa per part d'aquests. A partir d'aquí el conflicte va esclatar durant el concert, que el grup va utilitzar com a plataforma per reivindicar la seva posició de poder des de l'escenari i menysprear les feministes que protestaven per la seva presència.

**Moltes agressions no es denuncien, altres passen un cop la festa festa oficial ja ha acabat i no hi ha protocol i altres queden submergides dins de relacions de parella**

El protocol finalment es va aplicar més d'una desena de vegades en el conjunt de tots els espais i al llarg de tots els dies de les Festes Alternatives.

Malgrat considerem que els protocols són una eina útil i necessària, també són moltes les seves limitacions. Moltes agressions no es denuncien, altres passen un cop la festa festa oficial ja ha acabat i no hi ha protocol i altres queden submergides dins de relacions de parella on queden silenciades o legitimades. A més, moltes vegades hi ha agressions que no s'identifiquen com a tal, fet que fa que es normalitzin i silenciïn. L'aplicació del protocol representa una punta molt petita del gran iceberg de violència masclista dins les festes i és per això, que per aconseguir espais sense violències cal abordar molts altres àmbits del nostre dia a dia. Des de l'estiu aquest protocol ja ha estat emprat en les festes que aquests espais fan durant tot el curs.

Que això s'estengui a totes les festes seria quelcom desitjable, però també requereix d'una important feina prèvia de formació i conscienciació per part dels espais que s'hi vulguin sumar.

Però desgraciadament, les agressions van més enllà de la festa. El Casal Independentista de Sants ha denunciat aquest mes de febrer l'expulsió del seu local d'una persona vinculada a l'espai per una agressió masclista. Una persona que ja havia realitzat una altre agressió uns anys enrere, que no va ser tractada i resolta. També va denunciar que van haver d'aplicar el protocol durant la Calçotada Petita realitzada el 30 de gener.

la percepció sobre les agressions i la manera en com es combaten ha millorat molt. Per desgracia, aquest

fet fa que no parin de sortir casos d'agressions masclistes a la llum

Amb una mirada retrospectiva, podem dir amb seguretat que la percepció sobre les agressions i la manera en com es combaten ha millorat molt. Per desgracia, aquest fet fa que no parin de sortir casos d'agressions masclistes a la llum. El camí realitzat fins ara ha estat molt important i ha estat gràcies a la feina dels col·lectius feministes que mica en mica s'està assumint aquesta lluita com quelcom prioritari i transversal. Malgrat els avenços, el camí per recórrer segueix essent llarg, encara tenim mancances, tant per evitar que aquestes es produeixin com per tenir mecanismes de resposta i resolució. Però la consigna col·lectiva és clara, tolerància zero al masclisme i a les agressions.





# Vaga feminista del 8M

Sara Medina Peris

**S**i bé una vaga sol ser una protesta dels treballadors/es i consisteix en l'acord comú del cessament de la feina laboral per obtenir millores en aquest àmbit, la vaga feminista del 8 de març pretén anar més enllà i ampliar el propi concepte: es tracta d'una vaga laboral, sí, però també d'una vaga estudiantil, de consum i de feines de cura i té per objectiu, a més d'aconseguir millores en l'àmbit laboral, posar en relleu que també les feines no remunerades són absolutament imprescindibles per a que el món funcioni. Donat que les dones participem en molts més àmbits que el laboral i aquests àmbits són vitals per sostenir la societat, la vaga ha de servir per reivindicar el paper d'aquestes tasques invisibilitzades que solen recaure sobre el col·lectiu femení.

Per tant, s'interpel·la no només al món laboral sinó també a altres eixos. Com deia anteriorment, s'amplia així el propi concepte de vaga i s'emfatitza que aquests eixos estan connectats entre si i que formen part d'una xarxa d'interdependència on el fet privat -és a dir, la llar, les relacions, la família- no només és igual d'important que el fet públic -la política, l'economia,

la societat-, sinó que és la clau per entendre com s'organitza el món i com es perpetuen les desigualtats de gènere.

Pel que fa a la vaga laboral, les desigualtats entre homes i dones són cada vegada més evidents per a tothom: la bretxa salarial, la baixa presència de dones en càrrecs de responsabilitat, el poc valor social dels sectors que es consideren "feminitzats", les feines gratuïtes, l'economia submergida (neteja, cura de tercers...). Pel que fa a la vaga de consum, es pretén parar els comerços -on sovint hi ha males condicions laborals- i posar també en relleu que solen ser les dones les encarregades de fer la compra diària i que el consum quotidià és, per tant, un punt important en l'economia i en les reivindicacions feministes. Respecte la vaga estudiantil, es pretén remarcar la importància que té el sector educatiu en la transmissió de valors i, de la mateixa forma, en la transmissió d'estereotips, prejudicis i discriminacions diverses i fer patent que, de forma majoritària, el coneixement segueix estant protagonitzat per homes i gairebé tots els referents són exclusivament masculins. Per últim, pel que fa a la vaga de cures, el repartiment desigual en aquesta matèria és el punt estrella del 8M, ja que, com que en molts casos



aquestes tasques de cura no es poden deixar de fer (algú ha de recollir els nens i nenes a l'escola, algú ha de fer el dinar... etc), és el punt on s'obre el debat de quin és el paper que han de jugar els homes al llarg d'aquest dia.

Tot i que des dels col·lectius feministes s'anima a que siguin ells mateixos els que decideixin quin paper jugar -és cert que estem massa acostumades al fet que els homes esperin que siguem nosaltres les que els diguem què fer, amb la "càrrega mental" que això implica-, algunes veus han demanat que els homes no facin vaga ja que, en cas de fer-ne, el que hauria de ser una "vaga feminista" passaria a ser una "vaga general" i es perdria d'aquesta forma l'objectiu feminista que és el de demostrar que "sense nosaltres, el món es para". Ara bé,

una posició interessant que està guanyant terreny dins de molts col·lectius feministes és que ells també se sumin a la vaga laboral per dedicar-se a aquestes tasques de cura alliberant així a les dones que ho necessitin i facilitant que totes puguem estar als carrers defensant juntes els nostres drets.

Des de La Burxa, fem una crida a totes les dones de totes les edats a que facin vaga i que participin en les activitats previstes al llarg de dia. Als homes, els animem a pensar i a reflexionar sobre quin ha de ser el seu paper durant el 8M, quedant-se sempre en un segon pla, i a implicar-se cada vegada més activament en la lluita feminista per tal d'acabar amb les desigualtats per raó de sexe.

## El barri s'organitza per la vaga del 8 de març

Vaga Feminista a Sants

**T**al com està passant des de ja fa molt temps als nostres pobles, ciutats i barris, la societat s'autorganitza per a fer propostes, crear lligams, reivindicar, lluitar. Una cinquantena de veïnes del barri de Sants hem fet assemblees obertes per a preparar la **vaga feminista del 8 de març**. Una vaga que és no només productiva sinó també de cures i de consum.

El dilluns 19 de febrer es va celebrar la primera assemblea, força concorreguda, a la plaça de Sants, i la segona, en un dia plujós, va ser el dilluns 26 de febrer al Centre Social de Sants. A la primera trobada, després de la presentació, es va decidir que seria no mixta, de forma que es va convidar als pocs homes que hi havia a què s'organitzessin a banda. Va sorgir un grup que va començar a treballar sobre com podien ajudar com a aliats, especialment organitzant espais de cures pel dia de la manifestació. Ja com a assemblea no mixta es va seguir treballant en el concepte i aclarint dubtes i, finalment i el més important, es va començar a treballar organitzades en comissions o subgrups de treball.

A partir d'aquell dia, les comissions creades - Disseny i pancartes, Comunicació i argumentari, Acció i



piquets previs al 8M i Accions 8M - ja es van posar a treballar i fent visibles pel barri pancartes amb la imatge icònica de la vaga del 8M - tres dones, que representen les dones cis, lesbianes i transexuals, enllaçades pels braços treballant plegades per fer d'aquesta una societat més justa

Perquè encara ens trobem en un món que ens discrimina pel fet de ser dones (salari, càrrecs, representativitat i molts d'altres), que ens relega a les tasques de cura, alhora que per això mateix se'ns penalitza socialment i econòmicament, expulsant-nos del mercat laboral i feminitzant la pobresa amb feines i sous precaris.

De cara al 8M, el comitè de vaga s'ha dedicat a la difusió prèvia en els actes socials i culturals que s'han celebrat al barri, com les calçotades populars o el Sobtec (Congrés de Sobirania Tecnològica) a La Lleialtat Santsenca. També sortint a fer piquets informatius previs al dia de la manifestació pels mercats i llocs de treball feminitzats, com les residències de gent gran o el sector de la neteja i les cambres d'hotel amb l'objectiu d'arribar al màxim de gent. Arribant allà on la difusió via xarxes socials no arriba, a sectors on no hi ha dones feministes comunicant la necessitat d'aquesta vaga, a persones a qui ningú ha explicat els seus drets o que tenen por, per desconeixement, i perquè no saben que NO ESTAN

SOLES. S'ha treballat en l'adaptació de les informacions que es difonen i els discursos a la realitat del barri. Malgrat tot encara hi ha molta feina a fer.

Les comissions són espais de treballs oberts a totes les dones amb voluntat de treballar plegades o aportar les seves idees. Gràcies també a les xarxes socials hem tingut una eina de comunicació oberta. S'ha creat el compte de Twitter @Vaga8MSants, com a canal de difusió del nostre discurs, totes les accions, activitats i altre informació.

**Juntes som més fortes!**



20 ANYS BURXANT

Estem d'aniversari! I és que ara fa 20 anys veia la llum el primer número de **La Burxa**. Gràcies per acompanyar-nos!



Març de 1998. Publicació mensual. Et pots posar en contacte amb nosaltres als CSA's Hamsa i Can Vies o per internet a: jmayne@arrakis.es

## QUE ES LA CONTRAINFORMACIÓ?

Contrainformar és desvetllar els interessos que amaga l'aparent neutralitat informativa.

Contrainformar és recupera aquells espais de realitat que no apareixen als diaris ni a les televisions.

Contrainformar és intercanviar les nostres experiències de vida i lluita, sentant les bases per a la comunicació horitzontal i no mediatitzada.

Contrainformar és oposar-se frontalment als atacs i descridits amb que els mitjans de comunicació oficials arremeten cap els moviments socials que qüestionen el Poder.

Contrainformar és donar-nos veu a tots i totes als que encara en tenim poca o gens.

Contrainformar, des de l'autogestió, és construir els canals d'expressió que permetran avançar en l'autonomia de les nostres vides i lluites, i que, per tant, ens permetran avançar cap a l'autonomia social.

PER QUÈ ÉS NECESÀRIA LA CONTRAINFORMACIÓ?

Ningú ignora que els mitjans de comunicació de masses en l'actualitat s'han convertit en el quart poder.

Les televisions i els diaris, principalment, disposen d'una capacitat tan gran de definir la realitat (que és i que no és notícia) que hauria de preocupar a tots

aquells que, com a mínim, no són amos d'un diari.

Com a exemple: recentment es descobrí una "conspiració" d'un seguit de periodistes per a afeblir l'anterior govern de l'Estat. Aquests periodistes (ABC, El Mundo,...) van decidir que el govern que havia estat escollit no els agradava i, pel seu compte, decidiren atacar fins on calgués per a fer caure el president. Ara això ens ho presenten com una excepcionalitat en la sana vida democràtica del país, però... si van ser capaços de dissenyar una estratègia per a enderrocar tot un president, que no hauran pensat per a eliminar de l'actualitat informativa tot un seguit de notícies considerades "molestes"? (Molest, molesta: tot allò que qüestiona el seu poder).

Si, a més, tenim en compte que tots els mitjans de comunicació importants estan lligats a algun poder polític o empresarial, els i les que, una altra vegada, no són ni poderosos polítics ni poderosos empresaris no podrem esperar que ens hauriem de tornar a preocupar.

Nosaltres, la gent del carrer, ens estem limitant a ser simplement els receptors passius de les notícies que els poderosos generen, ens estem limitant a ser simplement espectadors d'una creació d'opinió interessada. Però és que ningú no ens ha de "crear l'opinió".

D'opinió ja en tenim, simplement la volem expressar sense que ningú ens la retalli, distorsioni, descontextualitzi o simplement, manipuli.

Davant d'un mitjà d'informació creats per a legitimar el poder -si són públics obeeixen als polítics i a les institucions, si són privats obeeixen als empresaris i al mercat-, i davant la impossibilitat de controlar socialment aquests mitjans, a Sants hem decidit, simplement, crear-ne un que, si bé serà molt més modest, com a mínim estarà obert a la participació de tota la gent del barri (i no només amb ridícules cartes al director, per començar no tenim ni director, i del que es tracta és que totes les notícies i informacions ens les curem entre totes i tots). I ja que no ens agrada veure com els mitjans de comunicació són l'instrument del poder per a exercir la seva dominació ideològica (és a dir, com ens venen la moto), intentarem de crear-ne un que, a més de ser crític amb aquesta situació, realment serveixi per a comunicar-nos entre totes i tots.

Així, volem trencar amb les dinàmiques dels mitjans de comunicació (?) de masses, on són uns pocs els que informen i molts els que reben passivament les informacions, on en tot cas la comunicació és de dalt a baix de manera unidireccio-

nal i on per tant no podem parlar de comunicació sinó de subministrament de informacions, on el lector o lectora es converteix en un simple espectador de la realitat, sense cap possibilitat de contrastar el que li diuen, impossibilitant el tractament crític de la informació rebuda. La millor manera de trencar amb aquesta dinàmica "d'uns pensen -els periodistes- i uns altres són pensats" és crear des de la base mitjans de comunicació horitzontal on els diaris, revistes, etc, siguin simplement canals on expressar-nos i on intercanviar experiències viscudes ("la notícia"), que d'altra manera no arribarien a tothom.

A més, arran de les mobilitzacions que hi ha hagut recentment a Sants en contra dels desallotjaments dels espais okupats del barri, ens hem trobat amb un barri viu, que sap decidir autònomament els problemes que li preocupen i que és capaç de resoldre'ls col·lectivament sense necessitat de institucions superiors que el tutel·lin. I un altre exemple d'aquesta majoria d'edat social és aquest butlletí que tens a les mans. No ens limitarem a comprar el diari o engagar la televisió. Crearem el nostre propi diari i engegarem, bé, això ja serà una altra història.

l'editorial

La Burxa núm. 0 - març 1998

VIDES DE BARRI

## Ester Rams de Pablo

Marta Reus Fàbregas

Tot i no haver nascut al barri, l'Ester forma part del teixit social i cooperatiu de Sants des de fa més de 20 anys. Originària del barri de la Sagrada Família, l'Ester va decidir moure's cap a Sants amb l'objectiu de participar activament del moviment de les okupacions. Va decidir ocupar la Morada junt amb un grup de companyes de la universitat l'any 1997. Després de tres mesos ocupant, l'onada de desallotjaments al barri les hi van expulsar i en van okupar un altre, La Fresca, que encara continua okupada. En aquell període va decidir passar un any a Guatemala, i quan va tornar a Barcelona, l'Ester no va abandonar Sants i va seguir construint per a que el teixit social seguís en marxa. Així doncs, junt amb un grup de persones de Sants van crear l'Arran, un bar-llibreria i centre de documentació que s'obria per a tothom, on no només participés el col·lectiu aferrat al moviment okupa sinó que funcionés com un servei pel barri i com a centre de documentació sobre els moviments socials. Passat un temps, els diversos projectes de l'Arran van donar lloc al restaurant Terra d'Escudella, la Ciutat Invisible i al Centre de Documentació de Can Batlló.

Cap al 2000 l'Ester estava treballant a la Federació d'Entitats de la Zona Franca i, justament en aquell moment, va decidir entrar a La Burxa, éssent col·laboradora durant cinc anys. Segons l'Ester, "La Burxa ha sigut un mitjà molt influent al barri, burxàvem el districte a través del diari". Mentre altres mitjans tenien finançament regular i grans equips, la Burxa treballava al costat dels veïns i veïnes ajudant-se de la col·laboració de totes aquelles que feien possible el diari. Tot i així, l'Ester ens comentava que "un del debats de La Burxa sempre ha estat si donar veu als



col·lectius més compromesos o obrir-se a altres espais del barri, sempre intentant mantenir un equilibri", i és que aquest debat segueix present avui dia quan s'ha de construir el diari cada mes.

Mentre participava en La Burxa l'Ester va tenir la seva primera filla, que portava a les assemblees de Can Vies per no perdre el fil del que s'anava treballant. Passada aquesta època i amb l'arribada del seu fill, l'Ester va decidir desvincular-se'n per poder dedicar més temps a d'altres projectes, com l'Assemblea Grogga o la Troca, una escola comunitària de formació de persones adultes ubicada a la Lleialtat Santsenca. Aquest darrer projecte, nascut a finals del 2015, és on avui dia hi treballa.

L'Ester ens confessa que se sent "molt propera la Burxa", i és que sempre hi ha mantingut un vincle molt fort, sigui redactant, distribuint o col·laborant en altres aspectes. Com l'Ester, són molts els col·laboradors que han format part de la història viva de La Burxa. Volem donar-los les gràcies pels esforços i els convidem a venir el dia 19 de maig a Can Batlló a celebrar els 20 anys de La Burxa, ja que, sense la seva constància i dedicació, mai hauriem arribat fins aquí.

DE SANTS AL MÓN

## Del Ball de Bastons al *Two-step*

Texas, Estats Units



Núria Salvador Monner

Mai hagués pensat que acabaria vivint a Texas. El lema de l'estat és: "Everything is bigger in Texas" (Tot és més gran a Texas). I és veritat: és l'estat més gran dels Estats Units, el segon més poblat i el tercer en font d'ingressos del país.

Pensant en Texas la primera imatge

que et passa pel cap és desert, camperes, cowboys, el country... i, tot i que ha evolucionat, aquests tòpics formen part de la cultura texana. Texas és un estat immens, sobretot comparat amb Catalunya on en menys de tres hores pots passar del mar a la muntanya. Aquí pots conduir hores i hores i, tot i que el paisatge és molt semblant durant el trajecte, va canviant lentament i t'hi quedés atrapat. En part també perquè estàs perplex en veure la immensitat

del cel doncs això sí que no ho trobem al nostre país.

Texas es podria definir com el *Tex-mex* (Tex: Texas i Mex: Mèxic). I és que, a part que històricament Texas pertanyia a Mèxic, ara al ser fronterer hi ha una gran influència i presència llatina. Només els llatins són el 35% de la població de manera que és un estat gairebé bilingüe i a tots els serveis et poden atendre en espanyol. Fins i tot en el meu cas, jo he vingut a ensenyar espanyol bàsicament als llatins. Això fa que tot sigui molt sorprenent, ja que al mateix temps Texas és dels estats més conservadors del país.

Jo estic a Austin, capital mundial de la música, ciutat verda, capital de l'estat i el logo de la ciutat és: *Keep Austin Weird*. I és, que tot i ser una ciutat petita, és molt variada, lliberal i diferent a algunes ciutats americanes. Aquí pots trobar música en directe sense problemes de soroll del veïnat, establiments oberts 24h, no hi ha problemes d'espai ans el contrari tot és fa gran, hi ha rius i gorgs només a 15 minuts de la ciutat i piscines naturals. No és obligatori consumir als bars ja que sempre et serveixen aigua i, si demanes un refresc, te'l van reomplir a mida que se t'acaba. El menjar típic és la barbacoa texana tot i que els

americans embogeixen pels *tacos* i, efectivament, aquí es balla country! Però no és el *country* que nosaltres coneixem... es diu *Two-step* i es balla amb parella!

Ara bé... tot i que sóc privilegiada d'estar on sóc, adaptar-se a la vida dels EUA no és fàcil. Té moltes coses bones però també moltes incongruències. I és que, per molt que la ciutat sigui molt "cool" no deixa de ser una ciutat americana amb organització i costums americans molt diferents dels nostres. Són molt més individualistes, treballen moltes hores però des del meu punt de vista no totes efectives i tenen uns valors ben diferents. I la cultura és molt diferent també. Jo ja havia estat dues vegades als Estats Units de viatge, i sí que és cert que és un país que genera conflicte per moltes coses, i després de dos anys vivint-hi encara més, però també és cert que és un país amb moltes coses interessants.

L'adaptació no és fàcil. T'hi acostumes però trobes a faltar coses: la família i amics però també la quotidianitat, el barri, les casualitats i el teixit que tenim a Sants, petites coses però que fan que la vida sigui més espontània i compartida.



CINEMA

# Buscant l'Oscar



Sònia Roncero

Imagina que un dia reps un correu electrònic explicant que has estat vivint una vida que no és la teva; que no ets qui creus ser, que la família amb qui has crescut no és la teva la família. Aquesta és la història de l'Oscar, qui un dia descobreix que és un dels supervivents desapareguts de la massacre que va tenir lloc l'any 1982 a Dos Erres, Guatemala, durant la guerra civil. Vint-i-nou anys després, sense cap record de la seva vida anterior i estimant la història que ja coneix: la seva vida com a fill del soldat kaibí que el va segrestar quan tenia només 3 anys.

Buscant l'Oscar (Finding Oscar), dirigit per Ryan Sufferin i produït per Steven Spielberg, no parla només de la identitat o les arrels. La cerca de l'Oscar per part de la fiscal guatemalteca que vol destapar els fets ocorreguts a Dos Erres és el punt de partida per fer-nos reflexionar sobre la necessitat de fer justícia i com fer justícia no equival a la felicitat. Sobre el lideratge i seguiment cecs dins l'exèrcit en casos de genocidis, la política exterior d'Estats Units, la immigració... Fa pensar en la importància de descobrir la veritat, dels drets humans i de com el fet de viure en un país o un altre condició poder gaudir d'aquests últims.

A dia d'avui, només una part dels responsables de la massacre han estat condemnats pel sistema judicial; el documental, amb els testimonis que relaten els fets en primera persona, ajuden almenys a que l'opinió pública si els condemni.

JOCS

# Pandemic Legacy



Sara Medina Peris

El virus s'està escampant per Àfrica, és moment que la metgessa torni al centre d'investigació amb la resta de companyes o potser seria millor que es quedés a Jartum i que salvés Lagos i Kinshasha al pròxim torn? Podria arribar a erradicar la malaltia i complir amb un dels objectius del mes? O seria millor que hi volés el científic després i que ara la metgessa anés a curar el virus de Ho Chi Ming? Vosaltres què faríeu? Pandemic Legacy és probablement un dels millors jocs de taula que existeixen. És un joc cooperatiu en què haureu de decidir en equip quina és la millor estratègia per salvar el món de les epidèmies. El tauler consisteix en un mapa mundi i les seves connexions, i disposareu de cartes, peons, cubs, personatges, caps "sorpresa", centenars d'adhesius que haureu d'anar afegint en funció dels brots que es produeixen, les bonificacions que aconseguiu, les habilitats especials que tingueu, les mutacions, les seqüeles que patiu... Es tracta de superar dotze missions, una missió per mes fins a completar un any sencer, i, a mesura que avanceu en el joc, apareixeran nous elements que faran que tot evolucioni, és a dir, la història serà sempre diferent i cada vegada més complicada (noves figures, noves malalties, noves regles...) i, d'aquesta forma, s'anirà creant la narrativa de mica en mica. És una història que viureu amb el vostre equip i que us presentarà desafiaments que haureu de superar conjuntament.

Hi esteu preparades?

TEATRE

# Vindicacions



Trama SCLL

A través de dos personatges molt diferents entre si ens endinsarem en les diferents discriminacions i desigualtats de gènere tot barrejant l'humor, el drama i l'anàlisi crítica.

Valent-nos de diferents formats (com la poesia, els monòlegs, les escenes teatrals i els sketches) prendrem la veu de dones d'ara, d'abans i d'arreu, escoltarem les seves vindicacions i reflexionarem col·lectivament sobre els lligams entre els rols i les estructures de poder.

Vindicacions es podrà veure el 24/03 a les 20h a l'Auditori de la Llei Santsenca. Entrada Lliure.

VINYETA

# Càrrega mental

per Launderette



**lacol**  
COOPERATIVA D'ARQUITECTES

WWW.LACOL.ORG  
C/CICERO 5, SANTS · 931720677  
info@lacol.org

CUINA DE BARRI

ESMORZARS  
MENÚ AL MIGDIA  
CARTA DE NIT  
OPCIÓ VEGETARIANA  
BEGUDES DE LA TERRA  
CERVESES ARTESANES  
CULTURA POPULAR

C/PREMIA 20, BAIXÓS. 08014  
SANTS. PAÏSOS CATALANS  
93 422 16 13 WWW.TDK.CAT

Taverna

la baixa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte

Carrer Muntadas, 24,  
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans  
www.cis-jaumecompte.cat  
o visita'ns al Facebook i al Twitter

DE LES RUINES FLOREIX CAN VIES

HAFETA OBERTA  
DIJOUS I DIVENDRES  
18 A 22:30H

COL·LECTIUS I TALLERS:

COMISSIÓ ANTIREPRESSIVA ABS  
LA TRAMA FEMINISTA  
JOVENS TERRES DE L'EBRE  
LA GUERYA (AUTOGESTIÓ DELS MALESTARS I LA CURA)  
MÚSICS CAN VIES  
LA BURYA  
TALLER ARTS ESCÈNIQUES  
TALLER ARTS MARCIALS  
NEGRES TEMPESTES  
GRUP DE COSTURA NIU D'ARANYES

C/JOCS FLORALS 40-2 | MÉS INFO: WWW.CANVIES.ORG



# COL·LECTIUS DEL BARRI

## ASSEMBLEA GROGA DE SANTS

Assemblea de la comunitat educativa.  
assembleagrogasants.blogspot.com  
assembleagrogasants@gmail.com  
@AssGrogaSants

## CASTELLERS DE SANTS

Assajos dimarts i divendres.  
borinots@borinots.cat  
Local d'assaig: Escola Jaume I.  
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

## COOPERATIVA DE CONSUM PANXA CONTENTA

Grup de consum crític  
Dijous de 19h a 22h  
panxacontenta.wordpress.com  
coope.espai.obert@gmail.com

## FEM FRONT AL TURISME A SANTS

Comissió de l'ABS per afrontar la massificació turística a Sants  
http://frontturisme.sants.org  
frontturisme@sants.org

## GRUP D'HABITATGE DE SANTS

Col·lectiu pel suport mutu davant les problemàtiques d'habitatge  
https://www.facebook.com/GrupHabitatgeSants  
Diumenges a les 16h.  
Pl. Joan Corrades

## HORTET DE LA FARGA DE SANTS

Noguera Pallaresa 27, persiana metàl·lica  
hortetdelafarga@gmail.com  
Estiu: diumenges a la tarda  
Hivern: diumenges al matí

## LA TROCA

Escola Comunitària de Formació Permanent als barris de Sants.  
https://latrocasants.org  
hola@latrocasants.org  
espaicofope@gmail.com  
C/ Olzinelles, 31

## LA PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca.  
Acol·lida i Assessorament col·lectiu: dilluns 18h  
Perr confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h (atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)  
apahdebarcelona@gmail.com  
c/ Leiva, 44

## SANTS. TV

Televisió comunitària de Sants  
http://sants.tv  
contacte@sants.tv

## UNIVERSITAT LLIURE A SANTS

http://sants.unilliuere.cat  
unilliuere@gmail.com

## Can Batlló

C/ Constitució, 19  
C/ 11 de juny de 2011

### Espai veïnal autogestionat

Dilluns a dijous de 10h a 13h i de 18h a 21h  
Divendres de 10h a 13h i de 18h a 22h  
Dissabtes de 10h a 21h  
https://www.canbatllo.org/  
@CanBatllo

### CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS

Arxiu de documentació dels moviments socials  
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h  
http://arxiu.laciutatinvisible.coop/  
arxiudelaciutat@gmail.com

### ESPAI ARTS

Col·lectiu d'artistes  
Dijous de 10:30h a 13h  
@ArtsCanBatlló

### ESPAI COMUNITARI DE FORMACIÓ PERMANENT

Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col·lectiva.  
espaicomunitariformaciopermanent.wordpress.com  
espaicofope@gmail.com  
@aprendreXviure

### FUSTERIA COL·LECTIVA

Taller de fusteria comunitària  
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h  
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h

### LA NAU

Espai familiar  
Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred  
lanauespafamiliar@gmail.com  
@La\_Nau

### MALABARISTES INEXTREMIS

Taller de malabars  
Dimecres de 18h a 20:45h

### ROCÒDROM

Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h  
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h  
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h

### TALLER COL·LECTIU D'INFRAESTRUCTURES

Taller d'infraestructures col·lectiu  
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h

### TALLER OBERT DE MOBILITAT

Espai d'autoreparació de vehicles  
Dimecres i dijous de 17h a 20h  
Divendres 10h-13h

## Casal Independentista de Sants

C/ Muntadas, 24

De dilluns a divendres de 18h a 23h  
https://cis-jaumecompte.cat  
@cis.jaumecompte  
contacte@cis-jaumecompte.cat

### ARRAN SANTS

Organització juvenil de l'esquerra independentista  
http://arran.cat/  
sants@arran.cat  
@ArranSants

### COLLA BASTONERA

Grup de cultura popular  
https://collabastonerassants.wordpress.com  
collabastonerassants@gmail.com

### ENDAVANT SANTS

Organització Socialista d'Alliberament Nacional  
http://www.endavant.org  
@EndavantSants  
expansio@endavant.org

### PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL

Assessorament laboral  
Dilluns de 18:30h a 21h  
COS Barcelonès

## Centre Social de Sants

C/ Olzinelles, 30

### Associació de veïns I veïnes de Sants

Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h  
www.centrosocialdesants.org  
csocialsants@gmail.com

### ASSEMBLEA SALVEM LES PENSIONS

Espai de defensa del sistema Públic de pensions  
Dimecres de 18:30h a 20:30h  
salvemlespensions.wordpress.com  
salvemlespensions@gmail.com  
@Salvemlespensions

## Casal de Joves de Sants

C/ Alcolea cantonada  
C/ Violant d'Hongria

@casaljovesants  
casaljovesants.wordpress.com  
casaljovesants@gmail.com

## CSA Can Vies

C/ Jocs Florals, 40

Assemblea dimecres a les 19h  
Kfeta dimarts i dijous de 18h a 22h  
https://canvies.barrisants.org  
canvies@gmail.com  
@SomCanVies

### ACCIÓ LLIBERTÀRIA SANTS

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)  
Dimecres a les 19.30h a Can Vies  
acciollibertariasants@riseup.net  
@AccLlibSants

### JÓVENS DE LES TERRES DE L'EBRE

Col·lectiu per la defensa del territori  
Dijous a les 20h  
jovensebre.blogspot.com.es  
@Jovens\_Ebre  
jovensebre@gmail.com

### LA BURXA

Periodic de comunicació popular  
Primer dimarts de mes a les 21h  
laburxa@gmail.com  
@laBurxa

### LA GUERXA

Espai de salut  
Dilluns a les 20h  
@LaGuerxa  
espaisalutcanvies@gmail.com

### NEGRES TEMPESTES

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles  
http://negrestempestes.cat  
negrestempestes@gmail.com

## La Lleialtat Santenca

C/ Olzinelles, 31

Espai per a usos veïnals cooperatius i de cultura popular.  
https://www.lleialtat.cat/  
info@lleialtat.cat



**Vols saber on pots trobar el diari de la Burxa?**

Escaneja el nostre codi QR i entra al nostre mapa de Distribució!

**Segueix,  
llegeix i difon  
La Burxa!**

Segueix-nos a la xarxes i podràs descarregar l'edició digital



/laburxa



@laburxa

### CASAL DE JOVES DE SANTS

ACROIOGA (cada dilluns de 20 a 21:30h)

ESPERANTO (cada dilluns de 20:30 a 22h)

DANCEHALL (cada dijous de 20 a 21h)

IOGA (cada divendres de 10 a 11h)

Ubicació: Carrer violant d'Hongria amb Alcolea  
08014 Barcelona

PL SANTS



## EL TEU DENTISTA DEL BARRI



**Dr. Marçal Solanas i Esquerra**

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.  
08014 BARCELONA

Tel. 93.332.04.19

mail: msolanasdentist@infomed.es



**Pizzeria Ristorante  
Putxinel·lis**

Menú migdia 10,90€  
Menú pizza 8,50€

**Carrer de Salou, 23. 080014  
Tel. 936112485 - 616807668**

Horari: de 13.30 a 18h i de 20.30 a 24h  
Dilluns tancat tot el dia - Dimecres matí tancat

www.restaurantpubdells.com



# Menjador Social Canpedró



D'esquerra a dreta: Cristina, Cath, Joan, Neus, Tolis i Marta.

Parlem amb el Tolis i la Marta, voluntaris del menjador social de la Fundació Canpedró, situat al carrer Sant Crist nº 13. La Fundació Canpedró ajuda a persones que es troben en situació de vulnerabilitat i en risc d'exclusió social, donant resposta a les noves dimensions de la pobresa. És una organització en xarxa formada fonamentalment per voluntaris.

## Sònia Roncero Tomàs

### Què és el Menjador social de Canpedró?

T: Més que un menjador social, es considera un centre de serveis. Què vol dir això? Que no és únicament un centre on es dona de menjar, sinó que el projecte és molt més global: engloba de forma transversal diferents aspectes de la persona com ara atenció mèdica, a nivell de serveis socials, orientació laboral,... tot i que la part bàsica és el dinar.

### A quin col·lectiu va dirigit?

T: Els usuaris vénen derivats de serveis socials. En un inici va començar amb gent gran que encara que tingués família estava sola, però amb la crisi es va anant ampliant els serveis a persones i famílies amb pocs recursos. Això ha fet que s'obris a un col·lectiu més ampli i aquí entren també els fills i filles d'aquestes famílies. Els nens i nenes en època de vacances (Nadal, Setmana Santa i Estiu) participen del casal organitzat per la nostra entitat, en la qual a més a més d'assegurar els àpats fonamentals del dia se'ls ofereix un ventall d'activitats educatives i del lleure.

M: També voldria afegir que el projecte amb la gent gran també hi ha gent que tot i tenir recursos no pot cuinar o que es troba sola. Són àpats en companyia, la veritat és que els usuaris han creat molt vincle entre ells.

«En un inici va començar amb gent gran que encara que tingués família estava sola, però amb la crisi es va anant ampliant els serveis a persones i famílies amb pocs recursos»

### Feu sopar, també?

T: No, només dinar. Tot i que algunes persones, per la seva situació personal, s'emporten el sopar també.

### Hi ve molta gent?

M: Abans el cap de setmana dividíem el servei en dos torns. Ara en tenim només un i acostumen a venir al voltant de 40 persones. Entre setmana s'atén entre 80 i 90 persones.

T: El divendres molts usuaris s'enduen el menjar del cap de setmana per a cuinar-lo a casa. Acostumen a ser famílies on els nens durant la setmana dinen a l'escola i el cap de setmana a casa.

### Qui facilita les donacions de menjar?

T: Empreses privades i supermercats, alguna botiga del barri...

M: També hi ha campanyes puntuals amb els comerços i restaurants del barri, com l'hamburguesa solidària de Timesburg o la tapa solidària que fan diversos bars durant les festes d'Hostafrancs, que ens ajuden a recaptar donacions.

### Com s'organitza el servei?

T: Durant tota la setmana hi ha una cuina professional i un equip de voluntaris que li donen suport a més de l'equip de sala que s'encarrega de la sala de parlar i desparar taula. El menjador no tanca mai! Ofereix el seu servei els 365 dies de l'any!

M: A més dels voluntaris d'entre setmana, som 14 equips de cap de setmana que anem rotant i així assegurem que cap dia de l'any queda el centre tancat.

### Vosaltres quan fa que hi col·laboreu?

T: Des que va començar el projecte l'any 2012. Coneixíem una persona vinculada a la comissió directiva que m'ho va oferir personalment, i vam formar un grup entre amics i fills d'amics.

M: És una manera de posar un granet de sorra en una zona propera a mi. No cal anar-se'n a l'Àfrica a fer un voluntariat, existeixen necessitats properes. Jo, per exemple, participo en el menjador els caps de setmana, però altres anys també he estat ajudant als petits dinars dels casals durant el nadal o l'estiu.

«És una manera de posar un granet de sorra en una zona propera a mi. No cal anar-se'n a l'Àfrica a fer un voluntariat, existeixen necessitats properes»

### Si algú està interessat a col·laborar, quines opcions té a l'abast?

T: Hi ha varis projectes a la fundació: el reforç escolar els dimarts, o reforç d'anglès els dimecres. En època de vacances escolars hi ha també un casal per assegurar l'atenció dels infants, no només amb àpats sinó també amb activitats, com un casal d'estiu. Al local de davant del menjador és on fem les activitats infantils.

M: És una miqueta més llarg que els casals habituals. Comença una mica més tard al matí però s'allarga fins al vespre per també assegurar el sopar.

### Què creieu que fa falta al barri en relació amb aquesta problemàtica social? Penseu que el menjador social de Canpedró pot donar sortida a totes les persones que ho necessiten?

T: En aquests moments no t'ho sabria dir. Però particularment penso que projectes com aquest no haurien d'existir, no existirien si l'administració se'n fes càrrec. Però gràcies a aquesta iniciativa i altres iniciatives populars hi ha gent que ha pogut tirar endavant, ha pogut sortir de la situació de vulnerabilitat i ha trobat feina, gràcies al recolzament. Estem suplint tasques que hauria de cobrir l'administració.

«gràcies a aquesta iniciativa i altres iniciatives populars hi ha gent que ha pogut tirar endavant»

## La bici té nom de dona

Mercè Esteban

Comoditat, propietat, seguretat, preferència i via lliure. L'amo del carrer té nom de cotxe i deixa rastre. I des d'aquí juga amb el poder d'ocupar espai i tenir potència, que és pagada en una gasolinera. Com els homes blancs de certa edat, que ocupen les esferes visibles i amb bones condicions de vida laboral i social, el motor del vehicle privat és el gran beneficiari de la mobilitat a la ciutat. Cap dels dos no desitgen veure enfrontada la seva posició de privilegi, i si cal, la negaran per totes vies.

Vora seu la bici pedala amb el cost energètic d'un entrepà i un cafè amb llet. Mentre la via del cotxe mai no té opcions de no seguir si no és perquè decideix parar, la bici busca seguir per les voreres quan sovint deixen de pensar quin lloc ocupa. Els carrers han sigut dissenyats fent prevaldre els criteris de fluïdesa de la dictadura de l'automòbil, com ho ha fet la vida amb el rol masculinitzat.

La bici, però, des d'un espai no pensat per ella, segueix; i assumeix el perill de fer-se un lloc a cada pedalada. La persegueixen mirades de rebuig quan trepitja asfalt i també quan va de vianant sense remei. Com els homes que no hi veuen problemes en els comentaris i piropropos masclistes amb què embruten el carrer, els cotxes tampoc no reconeixen el fum gris amb què impregnen la ciutat, i molts d'ells no prenen ni consciència d'aquesta situació de privilegi. Però dalt de dues rodes que patrollen la ciutat, l'aire li recorda la possibilitat de transitar els carrers des d'un altre lloc, sense contribuir a aquest aire gris que no hauria de tenir color. El dia a dia, si no és perquè la barreja de gasolina i excés de testosterona porta un curtcircuit, no sembla que impliqui un problema de convivència. Qualsevol disputa de la seva hegemonia és presa com un atac i el cotxe accelera el discurs victimista d'una desigualtat.

Si que se'n parla a les converses de bar, que si el cotxe guixa l'aire i reneguem junts d'aquesta pintada sense qüestionar els hàbits que l'embruten, com aquelles crítiques al masclisme que es pronuncien tallant la veu de les dones que en parlen, sense consciència que perdre aquests privilegis començaria a fer possible un entorn on d'altres persones podrien accedir i gaudir d'un espai públic de més qualitat. Amb l'aire gris i el masclisme de mestre, respirem a batzegades i la postal real de la ciutat té una fumerada de barret.